

In 't Postkantoor.

In 't postkantoor te IJsselstein,
Stond Gerrit laatst te huilen
En keek wanhopig door 't loket
Naar den commies Van Zuilen.

„Zeg kereltje, wat scheelt er aan?
Wat moet er nog gebeuren?
Doe jij je brief maar in de bus
En blijf daar niet staan zeuren.”

„Meneer,” zei Gerrit, en hij bleef
Nu langer niet staan snikken,
„Dit zegeltje, dat plakt maar niet
En niets helpt al mijn likken.

M'n Moeder likte er thuis wel aan,
Maar ze vergat te drukken.
En onderweg is 't los gegaan....
Nu wil het niet meer lukken.

Meneer, likt u er ook eens aan,
Dan zal het stellig houden,
En hebt u een goed werk gedaan;
Het zal u niet berouwen.”

Meneer deed vlug 't loketje dicht;
Z'n taal was kort en krachtig,
Want schoon hij graag geholpen had,
Dat was hem toch te machtig.

A. L. GERRITSEN.